

นิภาพร สุนทรพิทักษ์กุล : การเปรียบเทียบสารเคลือบผิวไม้เพื่อการอนุรักษ์ไม้สักโบราณ
(COMPARISON OF SURFACE COATING MATERIALS FOR CONSERVATION OF
ANTIQUE TEAK) อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร. สุรพล สุดรา, 86 หน้า. ISBN 974-639-678-1.

การอนุรักษ์ศิลปกรรมที่ทำด้วยไม้ที่อยู่กลางแจ้ง โดยการใช้สารเคลือบผิวจัดเป็นการอนุรักษ์
ศิลปกรรมด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์อย่างหนึ่งที่นิยมใช้กันมาก ซึ่งยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับชนิดของสารเคลือบผิวและ
จำนวนครั้งในการทาที่เหมาะสม ผลของการใช้ไม้สักเก่าและไม้สักใหม่ รวมทั้งวิธีทดสอบความคงทนของ
สารเคลือบผิว

ยูริสเทปีไลเซอร์ที่เหมาะสมในการป้องกันรังสีอัลตราไวโอเลต คือ สารผสม ระหว่างทินูวิน 1130
กับ ทินูวิน 292 โดยใช้น้ำมันอะคริลิกและสีน้ำพลาสติกอะคริลิกจะใช้ ทินูวิน 1130 ต่อ ทินูวิน 292 ในอัตรา
ส่วน 3:1 โดยน้ำหนัก ส่วนอะคริลิกแล็กเกอร์จะใช้ใน อัตราส่วน 3:0.5 โดยน้ำหนัก เมื่อผสมลงไปใน
สารเคลือบผิวแล้วทำการทดสอบความคงทน พบว่า อะคริลิกแล็กเกอร์จะลดเปอร์เซ็นต์การชำรุดลงมากที่สุด
รองลงมาคือ สีน้ำมันอะคริลิก ส่วนสีน้ำพลาสติกอะคริลิกการใส่หรือไม่ใส่ยูริสเทปีไลเซอร์ให้ผลที่ไม่แตกต่างกัน
จำนวนครั้งในการทาบริเวณหน้าตัดไม่มีผลต่อเปอร์เซ็นต์การชำรุด เมื่อเปรียบเทียบความคงทนในสารเคลือบผิว
ทุกชนิดแล้วพบว่า สีน้ำพลาสติกอะคริลิกมีความคงทนสูงที่สุด เหมาะกับการใช้งานภายนอกโดยควรทา 2 ชั้น
สำหรับไม้สักเก่า และ 1 ชั้น สำหรับไม้สักใหม่ ส่วนอะคริลิกแล็กเกอร์จะมีความคงทนสูงมากถ้าใช้กับงานภายใน
ที่ไม่ถูกแสงมากนัก โดยเฉพาะกับงานที่ต้องการแสดงให้เห็นเนื้อไม้

วิธีทดสอบความคงทนของสารเคลือบผิวที่เหมาะสมที่สุด คือ วิธีธรรมชาติ วิธีตามมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.285) เหมาะสำหรับใช้ทดสอบสารเคลือบผิวที่จะใช้ในพื้นที่ที่มีความชื้นสูง
ตลอดเวลาและมีแสงน้อย นอกจากนี้ยังพบว่าในสถานะที่มีความชื้นสูง การใช้สารเคลือบผิวกับไม้สักใหม่
จะมีเปอร์เซ็นต์การชำรุดสูงและเร็วกว่าเมื่อใช้กับไม้สักเก่า ส่วนวิธีแบบวงจรไม่เหมาะสมในการใช้ทดสอบ
ความคงทนของ สารเคลือบผิว